

BABICZKY TIBOR

Földköpeny

Süppedő, forró lépcsőfokok.
Innen fölfelé kell indulnod,
hogy a pokolba érh. Figyeld
a korlát hajlatait,

figyeld a hajladozó fákat
a lőrészerű ablakok mögött.
Figyeld a piaci nyüzsgést
a torony tövében. Hallgasd

a vásári forgatag szűrődő
hangjait felülről. Tudtad,
hogy így alakul majd.
Fulladás, és olvadó cipők.

Tudtad, hogy nem lehet.
„Vakulj meg, hogy lássak.”
Tudtad, hogy megszámlálhatók
a lépcsőfokok, és azt is,

hogy nem fogsz a végére jutni
a számolásnak. Egyre kisebb
testek odalent, egyre erősebb
hangok felülről. Tudtad,

hogy – egy ponton túl – nem
fogsz tovább menni.
Nem tűntek el a testek,
nem túl erős a hang. És tudtad,

amikor megtorpantál,
hogy egyhelyben maradni
nem lehet. És tudtad,
hogy megmozdulni képtelenség.

És a tenger jutott eszedbe.
A napernyők. A felfújtt
matracok. Egy sirály röpte.
A vízben kapálózó emberek.

Görög idill

A régi jóslat miatt, amelyre egész
jövőjét alapozta, nem épített
házat magának.

„Kerüld a sarkokat”, szólt
a gőzök függönyén át
a hang. Ismeretlen
dialektus volt, nem értette
pontosan. De kilépve a jósdából
a szél söpörte ég alá,
a bizonyosság lángjait látta
fellobogni a csillagokban.

Fémforgácsként hullt alá
a szigetre az univerzum
kovácműhelyéből. Kószált
a keleti partvidék pálmaerdejében,
figyelte a pelikánok suta mozdulatait
és a darvak szárnycsapását.

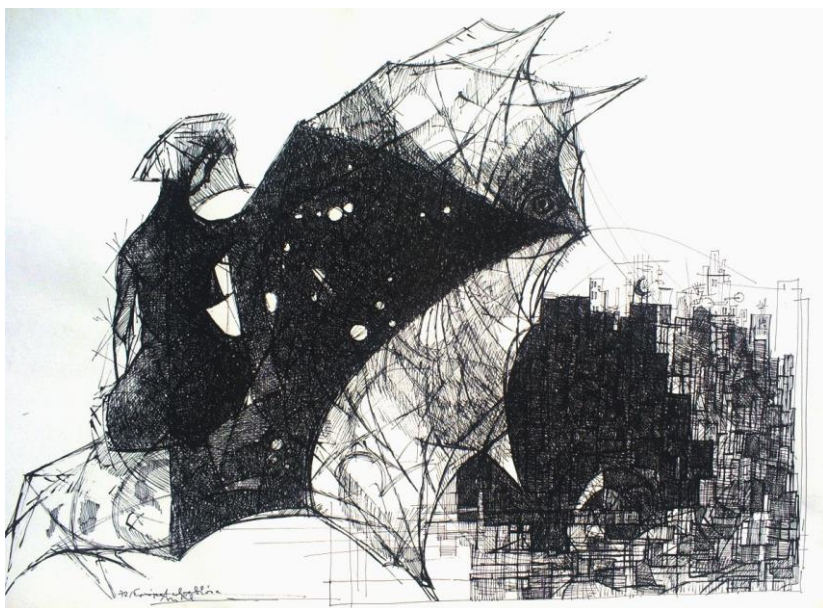
Nőket és férfiakat is szeretett.
Úgy érezte, szétég minden ölelésben.
Mégis ő ébredt pár marék hamuval
a mellkasán reggelente, mindig egyedül.

Amikor hajók evezőkarma görbült
a horizont drótkötélére,
és a vitorlák szilfid háromszöge
felvillant, sziklazáport szórt
feléjük, míg a mélység
be nem fogadta őket.

A sziget az ég képmása,
és a magasságban semmi
keresnivalója a földfelszín
gnómjainak.

A hullámokat szerette. Aprócska
szoknyák fodra mind.
Kifutottak a partra, de rögtön
hátrálni kezdtek.

Délben történt, egy nyári napon.
Fepillantott a felhőtlen égre,
és az ürességben önmagára ismert.
És akkor egyet hátralépett.
Fekszik most, arccal fölfelé,
sarkán kígyómarás nyoma.

EURÓPA ELRABLÁSA